

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2020). Ніна Зозуля (12.08.1947 – 09.02.2020) [некролог]. Народна творчість та етнологія, 3 (385), 118–119.

[Editorial] (2020). Nina Zozulia (12.08.1947 – 09.02.2020) [obituary]. Folk Art and Ethnology, 3 (385), 118–119.

НІНА ЗОЗУЛЯ

(12.08.1947 – 09.02.2020)

9 лютого цього року перестало битися серце відданої дослідниці народної культури, етнографа, завідувачки відділу «Поділля і зона вітряків» Національного музею народної архітектури та побуту України Ніни Олексіївни Зозулі. Важка хвороба передчасно перервала її життя, залишивши незавершеними творчі проекти та плани.

Ніна Зозуля народилася 12 серпня 1947 року в с. Іваниця Ічнянського району Чернігівської області. З дитинства та юних років цікавилась історією і культурою рідного краю, захоплювалася його фольклорним багатством. Саме цими захопленнями був зумовлений вибір майбутньої професії. Упродовж 1967–1972 років вона навчалася на історичному факультеті Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Ще студенткою брала участь в етнографічних експедиціях, що проводились Інститутом мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського. Один з найбільших в Україні скансенів – Музей народної архітектури та побуту в Києві – постав за активної участі Ніни Олексіївни. Понад 47 років її жертовної сумлінної праці були віддані Музею, для якого вона збрала більше 5 тис. етнографічних експонатів, провела понад 100 науково-пошукових експедицій та відряджень. Результатом наукової діяльності Н. Зозулі, спрямованої на збереження й популяризацію народної культури, стали розроблені нею вісім тематичних планів музейної експозиції

«Поділля», авторські виставки та сценарії календарних і родинних свят, що проводилися в Музеї. Вона – авторка понад 30 наукових праць з питань народної культури – путівників, буклетів, статей, що друкувалися в академічних та періодичних виданнях України, матеріалах наукових конференцій і конгресів, довідково-енциклопедичних виданнях. Н. Зозуля була чи не єдиним в Україні фахівцем з дослідження народних традицій квітникарства. Усе своє життя любила та плекала квіти, щедро насіваючи та висаджуючи їх в експозиції Музею. Ніна Олексіївна щедро ділилася з колегами своїм досвідом, була щирою і товариською. Її шанували за принциповість і справедливість, готовність допомогти, тривалий час саме її обирали головою профкому Музею, вона входила до складу вченої, художньої, науково-методичної рад, фондово-закупівельної комісії. Громадська та наукова діяльність Ніни Зозулі відзначена відомчими нагородами – численними почесними грамотами й подяками.

Сумуємо з приводу цієї важкої втрати для вітчизняного музейництва та етнографії, висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким покійної, колективу Національного музею народної архітектури та побуту України.

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України